

Punkt, og jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at finde en bedre Form. Men alt i alt forekommer det mig, at Lovforslaget er meget paakrævet. Da det sidst blev fremsat, var Samfundet netop blevet opskræmmet af særdeles uhyggelige Begivenheder; Motiverne hentydede ogsaa dertil og pegede paa, at man netop i den Anledning trængte til en Lovgivning, der sigtede til at beskytte Børnene. Men nu er der jo gaaet baade Aar og Dag, siden disse Begivenheder fandt Sted, og som Sædvane er, er man faldet til Ro og venter maaske paa en næste Affære for at faa Fart i Sagen. Jeg henstiller, at man for en Gangs Skyld her lukker Brønden, før Barnet er druknet. Jeg anmoder den højtærede Justitsminister om, at han hurtigst vil fremsætte Lovforslaget paa ny, og at han vil tage Hensyn til mine Indvendinger.

Hvor længe skal det for øvrigt vare, før vi faar et Lovforslag om de udenfor Ægteskab fødte Børns Stilling, som stiller dem paa mere lige Fod med Ægtebørn? Jeg har prøvet paa et enkelt Punkt at opnaa en saadan Ligestilling, da Ægteskabsloven var til Behandling i dette høje Ting, og der var virkelig ikke blot fra demokratisk Side, men ogsaa fra konservativ Side nogen Tilslutning, nogen Symparti for en saadan Ordning, men man henviste til, at de heromhandlede Børn ikke kunde behandles ved en særlig Lovgivning, men at man maatte drage dem ind under en samlet Lovgivning om udenfor Ægteskab fødte Børn. Det er jo godt nok, at man bliver ved med i det uendelige at henvise til en saadan Lovgivning, men hvornaar faar vi den? Vort Samfund kan ikke være bekendt vedblivende gennem Lovgivningen at opretholde et saa skarpt Skel mellem Børn fødte i og udenfor Ægteskab. De udenfor Ægteskab fødte Børn har i Forvejen tilstrækkelig vanskeligt ved at klare sig.

Et andet Lovforslag har jeg med Beklagelse set standset i Landstinget, nemlig Lovforslaget om statsanerkendte Sygeplejersker. Dette Lovforslag er fremsat i Overensstemmelse med et Lovforslag, som var udarbejdet af Medicinalkommissionen med enstemmig Tilslutning fra alle Partier, fra alle Sider, fra alle sagkyndige, fra Læger, fra Sundhedsstyrelsen. Lovforslaget er fremsat i Landstinget for et Aar siden, men er ikke kommet videre til Trods for, at begge de store Sygeplejerskeorganisationer er meget interesserede i, at det bliver gennemført. En aarelang Strid mellem disse Organisationer om Uddannelsesspørgsmaalet er afsluttet, og Sygeplejer-

skerne har haft en grundet Forventning om, at Lovforslaget vilde gaa glat gennem Rigsdagen. Det er derfor en stor Skuffelse for dem, at det endnu ikke er kommet videre. — Man maa jo dog sige, at det er glædeligt, at vor Sygeplejerskestand, som er saa betydningsfuld for Samfundet, ønsker at skabe sig den bedst mulige Uddannelse, og jeg forstaar overhovedet ikke, at man ikke fra Lovgivningsmagtens Side gør alt muligt for hurtigt at imødekomme et saadant Ønske fra Sygeplejerskernes Organisationer. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister, om han agter at fremsætte dette Lovforslag paa ny.

Ligeledes vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvilken Skæbne han har tiltænkt Ægteskabsloven. Som det er det høje Ting bekendt, har den højtærede Justitsminister udtaget af det oprindelige fuldstændige Ægteskabslovforslag et lille Afsnit, som nu er gennemført af Rigsdagen, medens de allervæsentligste Afsnit endnu ikke er fremsat af Justitsministeren. Da vi ved, med hvilken overordentlig Interesse man i store Kredse af Befolkningen har imødeset dette Lovforslag, har vi fra vor Side søgt at bringe det frem til Debat her i Tinget, da den højtærede Justitsministers Forslag om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning var til Behandling. Man ønskede fra konservativ Side ikke at debattere Sagen til Trods for, at der i det store og hele under Lovforslagets første Behandling her i Salen var Enighed om den fra alle Sider. Justitsministeren har erklæret, at han paa det Tidspunkt, da det nu vedtagne Lovforslag om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning blev fremsat, ikke havde haft tilstrækkelig Tid til at beskæftige sig med den øvrige Del af Forslaget, og jeg vil da gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han er kommet videre i sine Overvejelser, og om vi kan vente et Lovforslag fremsat saa tidlig i dette Efteraar, at man kan vente det gennemført i denne Samling. Man kan jo ikke i det uendelige blive ved at henvise til, at Sagen ikke er moden, og at Spørgsmaalet ikke har været drøftet i Befolkningen, for nu har det i en Række Aar været drøftet i Befolkningen, og paa et eller andet Tidspunkt maa denne Sag finde en Afslutning.

Et af de Spørgsmaal, der stadig beskæftiger Offentligheden, er Voldtægtsforbrydelserne og Sædelighedsforbrydelserne mod Børn. Fra forskellige Sider er det hævdet, at man burde skærpe Straffene for saadanne Forbrydelser. Jeg tror, at